

DANKBARE HERINNERING AAN
DE HEER

REMI, ACHILLE DE STERCKE

weduwnaar van Mevrouw
Marguerite Clémence DE POOTER

Geboren te Sint-Maria-Lierde op 21 maart 1907
en overleden in het Onze-Lieve-Vrouweziekenhuis
te Geraardsbergen op 29 oktober 1998,
gesterkt door de HH. Sacramenten der zieken.

Lid van de kristelijke beweging van
gepensioneerden.

De families **DE STERCKE, DE POOTER,**
DE HENAU en **DE VUYST,**

danken voor uw aanwezigheid en blijven
van medeleven bij hun rouw.

Achiel is eenennegentig. Hij is er fier op. Hij rijdt nog auto, alle dagen, overal naar toe. Achiel komt en gaat. Hij is in de kerk, in de Kartuizer, in de KBG. Hij is nooit afwezig, graag op de foto, graag aan de klap. Achiel is attent. Niets ontgaat hem. Hij vertelt alle anekdotes over vroeger, van toen hij bij Het Spoor werkte, nu méér dan 30 gelukkige jaren op pensioen. Verhalen van toen hij autobusje reed voor de kinderen van de school, minstens tien jaar lang. Het jaarlijks KBG-verhaal van toen hij Prins Carnaval was met het erelint en gouden medaillon.

Gisteren nog per auto, fier en gezond. Vandaag naar het ziekenhuis. Achiel is plots gegaan. Achiel is er niet meer om op zijn eigen wijze te vertellen dat iedereen moet sterven te zijner tijd. Achiel was filosoof genoeg om ten volle realist te zijn. Hij had het sterven van Margriet meegeemaakt bijna vijf jaar geleden na bijna zestig jaren gelukkig huwelijksleven. Hij kreeg de laatste tijd een paar signalen weliswaar van plotse zwakte om waakzaam voor de dood te zijn. Niemand ontkomt, ook Achiel niet. Hij heeft aanvaard en ja gezegd, geen twijfel aan.

Blijf na de dood, naast het verleden en de weemoed, de dankbaarheid om wat is geweest. Marie-Louise en Robert ontvangen van Urbain en Lucienne alle dank voor wat zij voor vader en schoonvader deden. Met goede vrienden naast de deur heb je geen wekker nodig om onnodig alarm van schrik te slaan. De dagelijkse in-en-uit, het zo nodige heen-en-weer zorgen ervoor dat Achiel niet bang moest zijn. Vrienden zijn de zorgzame nabijheid die op je schouders weldadig rust en je voorzichtig wenkt als het moet: "Kijk uit jongen, kijk uit". Ook Achiel dankt.